

Zamyslenia na týždeň po 1. nedeli po Svätej Trojici

Nedeľa 29. mája 2016

1. nedeľa po Svätej Trojici

Text: 1J 4, 13 – 21

¹³ Podľa toho poznávame, že zostávame v Ňom a On v nás, že nám dal zo svojho Ducha. ¹⁴ A my sme videli a svedčíme, že Otec poslal Syna svetu za Spasiteľa. ¹⁵ Kto vyznáva, že Ježiš je Syn Boží, v tom zostáva Boh a on v Bohu. ¹⁶ A my sme poznali a uverili v lásku, ktorú má Boh k nám. Boh je láska, a kto zostáva v láske, zostáva v Bohu a Boh zostáva v ňom. ¹⁷ V tom sa stala dokonalou láska pri nás, aby sme mali dôveru v deň súdu, pretože aký je On, takí sme aj my v tomto svete. ¹⁸ V láske nieto strachu, ale dokonalá láska vyháňa strach, pretože (príčinou) strachu sú úzkosti pred trestom, a kto sa bojí, nie je dokonalý v láske. ¹⁹ My milujeme, lebo On nás miloval ako prvý. ²⁰ Keď niekto hovorí: Milujem Boha, a nenávidí brata, je klamár, lebo kto nemiluje brata, ktorého videl, ako môže milovať Boha, ktorého nevidel? ²¹ A toto prikázanie máme od Neho, aby ten, kto miluje Boha, miloval aj brata.

Piesne: ES č. 229, 461

Zamyslenie nad Božím slovom:

Apoštol Ján nás oslovuje úžasným svedectvom o tej najväčšej hodnote, ktorou je láska. Neraz sa o nej priveľa hovorí, ale v praxi života mnohokrát chýba. Preto s pokorou odkrývame jej obsah, aby nás posúvala k zmysluplnému mysleniu a konaniu. Láska je podobná chlebu. Potrebujeme ho každý deň, podobne ako lásku. Chlieb sa nám nepreje, ale dodáva potrebné živiny k nasýteniu a budovaniu tela. Aj láska nám dáva silu, zdravie, duchovnú výzbroj či elán a chuť do života. Láska Božia je zjavená a zviditeľnená v láske Pána Ježiša Krista. Prirodzená láska miluje podľa telesnej náklonnosti a príťažlivosti. Láska prikázaná v zákone volá k milovaniu Boha a bližného ako seba samého. No Kristova láska miluje viac než seba samého. V Pánovej škole sa učíme milovať pravou láskou, ktorú objavujeme v Jeho srdci. V nasledujúcej kapitole uvedeného listu čítame: „*Podľa toho poznávame, že milujeme Božie deti, keď milujeme Boha a plníme Jeho prikázania.*“ (1J 5, 2) Láska je svetlo a zdroj tepla pre dušu. Kto hreší proti láske, kladie ruku na svoj vlastný život. Láska je najväčšia moc. Žijeme naozaj, pokiaľ milujeme. Ozajstná láska nikdy neznamená stav nečinnosti. Vždy je prejavom potrebného dobra. Dobro je ako slnko: musí svietiť, hriať a ustavične kriesiť k životu. Ľudia sa pýtali a pýtajú: Láska, Bože, láska, kde ťa ľudia berú... Prameň a zdroj lásky je u Boha v Pánovi Ježišovi Kristovi. Poznávajme, prijímajme ju a podávajme ďalej. Cirkevný otec Augustín hovorí: „*Stále má čo dávať ten, kto má lásku.*“ Medzi rastlinami na púšti má výsadné miesto púštna akácia. Všetky rastliny potrebujú na zakorenenie kyprú pôdu a vodu – to je však na púšti vzácnosťou. Neveľká a zriedkavá akácia sa vinie púšťou, až kým nenarazí na príhodné miesto, kde zapustí koreň, ktorý sa dokáže dostať do piesku až osemdesiat metrov hlboko. Tam, v podloží, nájde vodu a živiny, a tak rastie uprostred púšte. Okolo nej sa zachytia ďalšie rastliny, prichádzajú ľudia a odpočívajú v ich tieni. Vyrastie tak malá oáza, v ktorej sa dá žiť. Ako hlboko siahajú korene tvojej a mojej lásky? A koľko je tých, ktorí sa v tvojej a mojej blízkosti cítia dobre? Svetlo Božej lásky svieti na všetkých. Amen.

Modlitba:

Svätý Bože, chválime Ťa, velebíme i vyvyšujeme Ťa za to, že k nám prichádzaš a si nám vždy blízko vo svojom slove. Pomôž nám, aby sme rozlišovali medzi lákavými hlasmi, ktoré znejú z nášho okolia a zo sveta, a Tvojím hlasom. Formuj nás skrze Pána Ježiša Krista, ktorého si nám dal na záchranu časnú i večnú. Zmocňuj nás, prosíme, Svätým Duchom, aby sme Ťa nadovšetko milovali a aby nám táto láska dávala silu milovať svojich bližných. Tebe samému česť, chvála i sláva, teraz i naveky. Amen.

Mgr. Ján Kecer, evanjelický a. v. farár na dôchodku, Zvolen (ZVS)